

El Manifest de Girona

El juny del 2011 és el del naixement del *Manifest de Girona*. Som el que mengem: *Salvar deu mil anys de cultures agrícoles, ramaderes i pesqueres és a les nostres mans*, que té la voluntat d'esdevenir una referència mundial, d'influir la potent indústria agroalimentària depenent del mercat de futur de Chicago, d'*agriculturitzar* la indústria. Sí, en efecte, s'hi van abocar tots els arguments haguts i per haver, s'hi va posar molta ambició, però molta, i un punt de seny per assolir el màxim consens. Es va apuntar molt enlaire. O mires el zenit o, avui, amb prou feines paga la pena posar-s'hi. Quan un invent no rutlla, la realitat ja es cuidarà de convertir els fums en fum. Es va buscar el suport de personalitats mundials. A l'acte de presentació hi van ser Carlo Petrini, fundador del concepte i del moviment Slow Food, i Joan Roca. Anàvem bé. I, a més a més, Ferran Adrià també va anunciar la seva adhesió al moviment. També s'hi han adherit pagesos, naturalistes, escriptors, metges, nutricionistes, empresaris, professors d'universitat, ecologistes radicals, però també productors d'agricultura integrada.

Són vuit punts perfectament assumibles, molt assenyats. Qui pot dir no?

1. «Menjar sa i alimentar-se bé és un dret universal», diu el primer punt del manifest, en el qual no es cau en la demagògia d'oblidar que «menjar ha de ser un plaer».

2. «El menjar és una part essencial de la nostra cultura, una herència que hem rebut, però només en préstec, perquè haurà de passar a les generacions futures».

3. «Hem de saber sempre el que mengem». Es fa una crida al dret a la informació, a la traçabilitat.

4. «La pagesia, la ramaderia i la pesca han de rebre un preu just per la seva feina».

5. «L'agricultura industrial intensiva es concentra en el cultiu de poques varietats». Es fa una crida perquè tothom aposti per la diversitat biològica, per combatre la disminució dels cultius i també la proliferació de varietats transgèniques, perquè poden contaminar les tradicionals.

6. «Menjar d'una manera sana és la millor prevenció de la salut». Es proposa inventar formes modernes d'informació i d'educació, com ara programes pedagògics sobre la cultura de l'alimentació a tots els centres d'ensenyament.

7. «L'elecció del menjar, que fa cadascú individualment, té repercussions personals, socials i polítiques». Es planteja la construcció de lligams directes entre els productors reals i els consumidors, a més d'estimular el compromís dels restaurants a servir plats amb productes locals.

8. «L'acte de comprar el menjar ja és una presa de posició. Hi ha molts àmbits d'acció per aconseguir una alimentació sana, que també sigui econòmicament i socialment justa, sense renunciar al plaer de menjar». Es fa una crida a tothom: pagesos, educadors, metges, nutricionistes, comerciants, polítics, prescriptors i comunicadors. Però es té molt present que la decisió final correspon als compradors, la masovera que va al mercat, qui tot s'ho gasta i tot s'ho menja.

No són propostes impossibles. Els impulsors confien que el Manifest de Girona influirà en la nova PAC, la Política Agrària Comunitària, que ben aviat s'haurà de reformar. Es tracta de virar cap a les microproduccions i a la intensificació i potenciació dels mercats locals. Del quilòmetre zero fins on sigui possible.

XAVI ROQUETA

